

Bilaga 4 till kommunfullmäktiges protokoll 2004-01-19 § 8

Svar på interpellation 2003:67 av Ann-Katrin Åslund (fp) om besparingar inom socialpsykiatrin.

Ann-Katrin Åslund (fp) har ställt tre frågor till mig om besparingar inom socialpsykiatrin.

1. *Anser borgarrådet att det finns ett samband mellan brister inom socialpsykiatrin, och de tragedier som utspelat sig i Åkeshov och på Västerlånggatan.*

Psykiatrivården har främst under 90-talet blivit föremål för stora nedskärningar, något som haft följd för den socialpsykiatri vi har idag. Psykiatrireformen var en nödvändig revolution för vården av och synen på människor med psykiska funktionshinder, men ställde samtidigt högre krav på samverkan mellan landsting och kommuner – krav som vi ännu inte kan uppfylla på ett tillfredsställande sätt. Kombinationen av hårda besparingar och bristande samverkan gör att vi idag har brister inom socialpsykiatrin. Jag anser dock att man ska vara mycket försiktig med att dra kopplingar mellan generella, strukturella problem och, trots den djupa tragiken, ändå enskilda händelser som de i Åkeshov och på Västerlånggatan. I debatten har stundtals gruppen psykiskt funktionshindrade utmålats som tickande, mänskliga bomber. Jag anser detta vara stigmatiserande för en svag grupp och en mycket olycklig utveckling. Det är oerhört viktigt att hålla i minnet att den övervägande delen av de psykiskt funktionshindrade inte är farliga.

2. *Vilka effekter tror borgarrådet att de nedskärningar som nu sker inom stadsdelarnas socialpsykiatriska verksamhet kan få?*

Det måste understrykas att man för socialpsykiatrin, precis som för alla andra verksamheter i staden, måste ha möjlighet att göra kontinuerliga översyner av kostnader och lokalbehov. På så sätt kan kostnader minskas utan att verksamheten blir lidande. Jag har varit i kontakt med samtliga stadsdelar för att utröna om de minskade kostnader för socialpsykiatrin som föreslagits, och i vissa fall beslutats, innebär reella nedskärningar. Genomgången visar att flera stadsdelsnämnder har ett behov av att krympa kostnaderna, men man anger att i de fall kostnadsminskningarna får negativa konsekvenser för brukarna kommer de inte att genomföras. Jag känner mig förvissad om att våra lokala politiker har kapacitet att göra konsekvensanalyser och därmed försäkra sig om att inga nedskärningar ska ”drabba” brukarna. I flera fall har också de ursprungliga tjänstemannaförslagen ändrats efter en bedömning av konsekvenserna.

En studie av nettokostnaderna inom stadsdelarnas socialpsykiatrin visar att s-v-mp-majoriteten under 2003 ökat resurserna till socialpsykiatrin med 39,1 mnkr, eller 10%, jämfört med det sista året under borgerligt styre. Att problemen ändå kvarstår visar att psykiatrins svårigheter går djupare än enbart resurser.

3. Avser borgarrådet att vidta några stadsövergripande åtgärder för att utreda de problem och eventuella brister som finns inom socialpsykiatrin?

Socialtjänstnämnden har det stadsövergripande ansvaret att se över förutsättningarna för de psykiskt funktionshindrade. Vad gäller stadens huvudsakliga ansvarsområden boende och sysselsättning har vi i Stockholm ännu inte nått våra målsättningar. I socialtjänstnämnden har fattats beslut om att principerna för förmedling av bostad med särskild service enligt LSS ska ses över, något som förhoppningsvis ska stärka möjligheterna till bra boende för personer som tillhör LSS-grupperna. Genomförandegruppens arbete fortsätter och ska enligt planeringen leda till att staden uppfyller målsättningarna för boendesidan inom några år.

Samverkan med Landstinget är ett område där mycket kan förbättras. Jag för ständiga diskussioner med företrädare för landstingsmajoriteten om de praktiska möjligheterna till ett utökat samarbete rörande de psykiskt funktionshindrade. Jag avser att återkomma med konkreta förslag i detta ärende.

Stockholm den 15 oktober 2003

Margareta Olofsson (v)
socialborgarråd